

„ÉLET-LECKÉK" címmel rendeztünk áldozócsütörtökön csendesnapot a Gimnáziumban. A tanulás ezúttal nemcsak a tantermekben zajlott, hanem a folyosókon, lépcsőházban, a bejárat előterében kialakított akadálypályán. Ezen a különleges napon a tanáraink pedig nem pedagógusok, hanem siketek, látássérültek, mozgássérült, Down-kóros és autista fiatalok voltak. Többek között kipróbálhattuk, hogyan lehet feljutni az első emeletre bekötött szemmel, egy vékonyka fehér pálcával tapogatva magunk előtt a lépcsőfokokat. A lefelé vezető út pedig még félelmetesebb volt! Az akadálypályán kerekesszéssel kacsaringózhattunk végig, illetve egy másik folyosón egy vakvezető kutyusra bízhattuk magunkat. Meglepő volt, hogy fiatal oktatóink milyen jó humorral láttatták saját korlátaikat, közvetlen, barátságos stílusukkal hamar fel tudták oldani a diákok gátlásait. Az osztályok 20 helyszín közül 6-6 állomás tevékenységében vehettek részt, a testi és értelmi fogyatékkal élőkön kívül találkozhattak hajléktalanokkal, megismerkedhettek a diakónia roma missziós munkájával, beszélgettek koraszülött gyermeket nevelő édesanyákkal és mivel sajnos ma már az időskorú emberek is inkább a társadalom elhanyagoltabb rétegéhez tartoznak, beszélgettek egy 80 év feletti sportoló gyülekezeti taggal is.

A programhoz az állomások felét a Nem Adom Fel Alapítvány biztosította, de jöttek előadók a Mozgássérült Fiatalokért Alapítványtól, a Menhely Alapítványtól, a Korábban Érkeztem Alapítványtól és részt vettek a programban gyülekezeti tagok is. Mind az alapítványokkal,

mind a kecskeméti meghívottakkal a diákok már hamarabb felvették a kapcsolatot és együtt készültek erre a napra. Az interaktív órák nemcsak érdekesebbnek bizonyultak egy átlagos tanítási óránál, de a külsőre sérült, ám belül teljesen ép és egészséges EMBER-ekkel találkoztunk, beszélgetve, vagy éppen együtt alkotva, saját bőrünkön tapasztalva egy-egy hátrányos élethelyzetet, a nap végén más emberekként mehettünk haza és elkezdtünk értékelni olyan dolgokat, amelyek eddig eszünkbe sem jutottak, mert természetesek voltak számunkra. A beszélgetések, ügyességi játékok, kézműves foglalkozások, sajátos sportolási lehetőségek során személyes kapcsolatba kerültünk a foglalkozásvezető sérült emberekkel, így azt is megtanultuk, hogy az ember, nem attól ember, hogy ép-e a keze, vagy a lába, hanem mindenki, akár sérült, akár egészséges, külön egyéniség, megismételhetetlen és utánozhatatlan személyisége, humora, stílusa van.

Tanárok is, diákok is bevallották, hogy féltek ettől a naptól, a távolságtól, ami elválaszt egy ép és egy sérült embert, de bízunk benne, hogy a személyes találkozás, a közös tevékenységek, közös élmények megtapasztalása csökkentették az előítéleteket, elmélyítették az egymás iránti tiszteletet, növelik a felelősségérzetet.

A gimnáziumban a program a MOL által létrehozott, a társadalmi felelősségvállalás támogatását célul kitűző „Új Európa Alapítvány KÖSZ! Program 2014” keretében kiírt pályázat támogatásával valósulhatott meg.

<http://keol.hu/kecskemet/szeretet-es-kozossegi-szolgalatra-felkeszito-csendesnap-a-refiben>

Egyik szülőtől kaptuk a következő visszajelzést:

„Nagyon meghatódtunk családirag a mai nap élményeinek elmesélése kapcsán. A lányom tele melegséggel, meghatódottsággal, mély érzelmekkel zárta a mai napot. Ez nekünk nagyon fontos, mivel a nevelésünk egyik alapelve tárgyiasult ma, ilyen csúnyán kifejezve. Szeretném, mint szülő ezt megköszönni és támogatni az ilyen irányú nevelést. Elégedetten összegeztem magamban, hogy milyen kiváló értékrendet kap a gyermekem. Ez a mai világban végtelenül fontos! Köszönöm!”